

ВХ.№354-01-106/13.11.2003 г.

ДО: г-н Огнян Герджиков
Председател на Народното Събрание
на Република България

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 63 от ПОДНС внасяме Законопроект за изменение и допълнение на Закона за облагане доходите на физическите лица (ЗОДФЛ, обн. в ДВ, бр. 118 от 11.12.1997г., поел. изм. бр. 67 от 29.07.2003г.)

Вносители:

1. Михаил Васильевич Беликов
2. Раиса Т. Талыкова
3. Иво Васильевич Жуков
4. Игорь Иванович Албасанов
5. Евгений Иванович Бит
6. Борис Иванович Бит
7. Степан Степанович Бит
8. Теодора Петровна Бит
9. Енисей Петрович Бит
10. Николай Степанович Бит
11. Семён Степанович Бит
12. Мухоморович Бит
13. Мелан Мелановна Бит

17.
18. Елена Арсенова-Тарасова
19. Надежда Павлова-Танасюкова
20. Евгения Живкова
21. Нонна Матова
22. Олимпиада Маскимова
23. Иво Стефанов
24. Димитр Димитров
25. Тревен Богданов
26. Драга Петрова
27. Ирина Вулва

17

Относно: Изменение и допълнение на чл. 19 от Закона за облагане доходите на физическите лица.

Съгласно чл. 19, ал.2, т.б от ЗОДФЛ не подлежат на облагане социалните разходи за сметка на работодателя, обложени по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане ("ЗКПО").

Предлагам/е/ да се създаде нова точка 5а на чл. 19, ал. 2, която да изключи от облагане по ЗОДФЛ средствата, изплащани по т. нар. "Ваучерна хранителна програма". С оглед обосноваване на това свое предложение, предлагам/е/ на вниманието на Народното събрание следните доводи:

Началото на законовото и нормативно уреждане в българското право на ваучерното хранене се поставя в ЗКПО със създаването на чл. 3ба (обн. в ДВ, бр. 119 от 2002 г., в сила от 01.01.2004 г.). С промяната в ЗКПО, обаче, не бе отчетено възникващото противоречие с уредбата в ЗОДФЛ. Съгласно действащата редакция на чл.19 от ЗОДФЛ, работниците и служителите би следвало да дължат данък върху отпуснатите ваучери за храна.

Ваучерната хранителна програма в своята същност е социална програма, насочена към трудещите се, и законодателят не би следвало, след освобождаване на работодателя от корпоративен данък, да допусне облагане при получателя на ваучерите за храна. Програмата представлява инструмент за провеждане на държавна социална политика, подкрепяна от синдикати, работодатели и работещи. Предимствата от въвеждането на подобна държавна социална политика касаят пряко работещите, работодателите, синдикатите и сектора на търговия с храни.

Целта на подобна програма е профилактиката на работещите с оглед предпазването им от професионални заболявания и подобряването на прехраната им. Прилагането на подобна програма ще доведе и до увеличаване на работоспособността на трудещите се, както и до повишаване качеството и стандарта на живот в България.

Към настоящия момент ваучерни хранителни програми са въведени и функционират във високо развити страни, като: Франция, Белгия, Италия, Германия, Англия и Холандия. През последните десет години много от страните в преход, като Полша, Чехия, Унгария, Словакия и Румъния, както и нашите южни съседи Турция и Гърция, също приеха такива програми.

Разработването на българската "Ваучерна хранителна програма" е в съответствие с Конвенция № 95 на Международната Организация на Труда (МОТ) за защита на възнаграденията, ратифицирана от всички страни от ЕС. Паралелно с това, в предлаганата Програма са отразени всички изисквания, които са заложили в разработената от МОТ Световна хранителна програма "World Food Programme" (WFP). Следва да се отбележи, че препоръките за въвеждане на такива програми в

държавите, членки на МОТ, както и основните стандарта, бяха приети на Международната Конференция на WFP/ILO/Normes, проведена на 17.02.1992 год. в Рим.

Предлаганото изменение на ЗОДФЛ, с което да се изключат от облагане по ЗОДФЛ ваучерите за храна, предоставени от работодателя по реда на чл. 3ба от ЗКПО би отстранило противоречието между чл. 3ба от ЗКПО и действащата редакция на ЗОДФЛ. На следващо място, предлаганото изменение би осигурило ефективно приложение на Ваучерната хранителна програма в България.

Предвид гореизложеното, предлагаме на НС да приеме закон за изменение и допълнение на ЗОДФЛ съгласно Приложението по-долу.

ПРИЛОЖЕНИЕ:

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за облагане доходите на физическите лица

(Обн.,ДВ,бр. 118 от 11.12.1997 г., в сила от 1.01.1998 г.; Решение № б на Конституционния съд на РБ от 19.03.1998 г. - бр. 35 от 27.03.1998 г.; изм. и доп., бр. 71 от 23.06.1998 г., бр. 153 от 23.12.1998 г., в сила от 1.01.1999 г., доп., бр. 50 от 1.06.1999 г., в сила от 1.01.2000 г., изм., бр. 103 от 30.11.1999 г., в сила от 1.01.2000 г., изм. и доп., бр. 111 от 21.12.1999 г., в сила от 1.01.2000 г., бр. 105 от 19.12.2000 г., в сила от 1.01.2001 г., бр. 110 от 21.12.2001 г., в сила от 1.01.2002 г., доп., бр. 40 от 19.04.2002 г., в сила от 19.04.2002 г., изм., бр. 45 от 30.04.2002 г., в сила от 1.01.2002 г., доп., бр. 61 от 21.06.2002 г., изм. и доп., бр. 118 от 20.12.2002 г., в сила от 1.01.2003 г., изм., бр. 42 от 09.05.2003 г., изм. бр. 67 от 29.07.2003 г.)

§ [•]. В чл. 19, ал. 2 се създава нова т. 5а, както следва:

"5а. стойността на ваучерите за храна, предоставени от работодателя по реда на член 3ба от Закона за корпоративното подоходно облагане."

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ [•]. Разпоредбата на чл. 19, ал. 2, т. 5а влиза в сила от 1 януари 2004 г.